

[Duborg.]

sagn om en anden og bedre, mere rationel Ordning af hele det Forhold, som for at bruge det mildeste Udtryk, er uforsvarlig. Mælken er overmaade billig, naar den leveres ude ved Staldene for en 17 Øre eller saadan noget, og Prisen vokser ved at fragtes, hyppigt kun nogle faa Kilometer — selv om det er 30 km eller 100 km, spiller Fragten jo kun en ringe Rolle —, op til 45 Øre. Det er et saa utilstedeligt Forhold i den danske Mælkeforsyning, at det ogsaa folkemæssigt set er ganske uforsvarligt. Mælk burde jo have en meget større Anvendelse i den daglige Husholdning, ikke mindst af Hensyn til Sundhedstilstanden, der vilde befordres derigennem. Men Mælk fordyres paa en saa urimelig Maade, at der derved opstaar en væsentlig Indskrænkning i Forbruget. Prisen forhøjes ikke, fordi Mælken i sig selv er dyr, den er billig, hvor den kommer fra, men den bliver dyr, meget dyrere, inden den naar ud i Gaderne i København. Jeg vil her henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold; der bør gøres en Indsats her.

Christmas Møller: Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fibiger, er paa Grund af et Halsonde forhindret i at føre Ordet paa mit Partis Vegne, og jeg skal derfor paa hans og Det konservative Folkepartis Vegne give Begrundelsen for vor Stilling til det her forelagte Lovforslag.

Udgangspunktet for alle de Betragtninger, som man har maattet gøre gældende, naar vi i Maanederne straks efter Krigsudbrudet, ved Ordningen af 10. November og Ordningen af 31. Januar, skulde tage Stilling til det store Problem, som forelaa og foreligger, hvorledes de ændrede økonomiske Forhold, som paa saa mange Maader slog Saar i dette Lands Erhvervsliv, skulde ordnes og Vanskelighederne mildnes, har stedse været, saaledes som det ogsaa Gang paa Gang er blevet fremhævet af os, at de almindelige økonomiske Betragtninger, man kunde gøre gældende under den forrige store Krig, da man levede i et økonomisk liberalt Europa, aldeles ikke er gældende under denne Krig — at ikke økonomisk Liberalisme, men Stats-systemet, den totalitære Stat gribende ind paa overmaade mange Omraader, i Dag behersker ogsaa det økonomiske Liv og sætter de Love, som vi ofte har regnet for almindelige, ud af Kraft. Lad mig blot nævne, at tvungne Forhold, saaledes som det ogsaa ofte er fremhævet fra vor Side, hersker ikke blot i Tyskland paa det økonomiske Omraade, hvor Staten med et fast Greb bestemmer om

Priser og meget andet, men i Virkeligheden ogsaa hersker i England, ja, i England-Frankrig efter den Overenskomst, disse Lande økonomisk har sluttet, og at den gamle Betragtning — det har vi dog vel allerede lært —, at Guld og Priser, at Valutakurs og Priser stadig hørte nøje sammen, ikke er gældende. Hvis vi ser paa det danske Samfund og vor Krones Guldværdi fra 1931 til i Dag, har Kursfaldet jo ikke afsejret sig i Priserne inden for Landets Grænser, langt fra slaaet fuldstændig igennem. Heller ikke Sterlingens Udvikling og Sterlingens Fald i Forhold til andre Landes Valuta, saaledes som det fandt Sted for nogle Maaneder siden og igen i denne Uge, har medført en Prisstigning paa de Varer, man solgte til England, saaledes at der derigennem fandt en Udligning Sted.

Udgangspunktet har maattet være en Erkendelse af, at Stillingen er den, og saa længe Krigen varer rimeligvis vil være den, at Statsmagten i de for os saa aldeles dominerende Lande vil gribe ind paa ganske afgørende Maade med Hensyn til Priserne. Og Udgangspunktet for den Stilling, som Det konservative Folkeparti har taget under Forhandlingerne med Regeringen og de andre Partier, saavel inden Loven af 10. November som Loven af 31. Januar, har været at søge saa vidt gørligt at opretholde Landbrugsproduktionen, paa den ene eller den anden Maade skabe Priser for denne Produktion beregnet med Udgangspunktet pr. 1. September: Sterling Kurs 22,40, Kornmaksimalpriserne og de da gældende engelske Landbrugspriser.

Da vi kom til den første Ordning, Ordningen af 10. November, som Det konservative Folkeparti jo ikke blot stemte for, men som det havde en afgørende Andel i, vidste man da ogsaa, at Begrundelsen fra vor Side var den — og i øvrigt ogsaa fra Regeringspartiernes —, at man med den daværende Sterling-Kronekurs og det 6 pCt.s Tillæg, som blev givet over alle Produktioner, Smør, Bacon og Æg, naaede til en Afregning for Landbruget, som man satte til 21,94 — men Sterling gik ned til 20,70 og lavere. Jeg tror ogsaa, jeg i Dag har Lov til at sige, at ingen vil bestride, at med Ordningen af 10. November blev der ydet Retfærdighed over for Landbruget for det Tab, det led ved de ændrede Forhold og den ændrede økonomiske Politik, og jeg har i Virkeligheden under hele den Strid, der siden har været, ikke set dette bestridt.

Ogsaa under Forhandlingerne før Ordningen af 31. Januar førte vi den samme Hovedbetragtning frem, men da Regeringen